

[Schlüter.]

tæt på, og vi mener, at vi får en lang række helt naturlige tilpasninger i den danske boligmasse, når vi når de frie tilstande.

Ud fra det synspunkt støtter vi indholdet af de lovforslag, som nu er til første behandling. Der er nogle enkelte detailbestemmelser, vi ikke er begejstrede for. Der er én, vi direkte vil gå imod. Det var jeg inde på et par gange fra talerstolen i går. Det drejer sig f. eks. om bestemmelsen, der giver tilbudspligt eller forkøbsret vedrørende lejeres adgang til at overtage en ejendom.

Historien i den sag er, at der fandt forhandlinger sted i boligministeriet, aftenen før valget så overraskende, eller i alt fald så pludseligt, blev udskrevet i december måned. Der var forhandlere, som mødte for det konservative folkeparti, og de forhandlede sig til et resultat, de selv anså for at være godt, sådan har jeg forstået det. Men resultatet på dette punkt, der er en tilføjelse til det egentlige boligforlig, har ikke været behandlet i den konservative folketingsgruppe og har ikke fået tilslutning i den konservative folketingsgruppe. Sådan ligger det.

I øvrigt skal jeg henvise til de sammenfattende betragtninger, jeg havde om alle fire lovforslag under førstebehandlingen i går. Jeg henholder mig ganske til betragtningerne i min tale i går, og da jeg standser dermed, mener jeg, at det i sig selv er et bidrag til, at vi hurtigt kan komme i gang med det saglige arbejde i udvalget.

Henning Philipsen (SF):

Der kunne være al rimelig grund til at tage hr. Schlüters eksempel op og henvise til, hvad der blev sagt i går, men alligevel vil jeg godt gøre to små tilføjelser, nemlig bl. a. at gentage, hvad angår boligreguleringslovsforslaget, at vi stadig væk synes, at de lejeforhøjelser, som det vil medføre, går ud over, hvad vi anser for at være rimeligt.

Så vil jeg gerne bede både boligministeren og den øvrige del af socialdemokratiet bemærke, hvad venstres ordfører såvel som hr.

Schlüter sagde, idet man ganske enkelt betragter disse lovforslag som et middel til at opnå det, disse to partier kalder et frit boligmarked, uden at man i øvrigt nærmere definerer, og dér bemærkede jeg ministerens bemærkninger i går, jeg tror, han sagde det på den måde: hvad forstår man ved et frit boligmarked? Jeg konstaterer, at de to partier endnu ikke på noget tidspunkt, når jeg tidligere har spurgt dem, har modsagt mig. Jeg gentager så mit spørgsmål nu og siger: er det, man forstår ved et frit boligmarked, i realiteten ikke dette for det private udlejningsbyggeris vedkommende, at man ønsker, at husejeren skal kunne tage den leje, som markedet kan bære, og som i sig selv i den nuværende situation vil betyde enorme huslejeforhøjelser allerede ud over dem, som huslejereguleringsloven ville kunne medføre?

Jeg tror, at mit synspunkt er så meget mere rigtigt, som netop venstres ordfører gav udtryk for sin glæde over, at man nu reducerer kommunalbestyrelsernes muligheder for at kunne opretholde huslejereguleringen i de enkelte kommuner, således som det har været indtil nu. Jeg tillader mig derfor at gentage, at jeg synes, det er betænkeligt, ikke mindst for socialdemokraterne, det, man nu bevæger sig ind på, nemlig det, som de to borgerlige ordførere har givet udtryk for, at her er tale om, at man bevæger sig hen mod et frit boligmarked, uden at partierne har defineret det. Jeg tror, min definition til gengæld er den rigtige, og derfor er det betænkeligt, og derfor advarer jeg herimod.

Arne Bjerregaard (KrF):

Ja, jeg må sige, jeg blev næsten bange for den stærke, varme og helstøbte tilslutning, som hr. Knud Damgaard gav til det første af de to lovforslag. Men på den anden side må jeg sige, at selvfølgelig kan vi også på mangfoldige områder være enige med socialdemokratiet, og i dette spørgsmål er vi særdeles enige om, at vi vil beskytte de svage i samfundet, og tit kan de svage være lejerne.